

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Διατί μετά τελωνῶν καί ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;»

Ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καί γι' αὐτό οἱ πατέρες ὄρισαν νά διαβάζεται ὡς εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἡ περικοπή ἀπό τό δικό του εὐαγγέλιο πού ἀναφέρεται στήν κλήση του ἀπό τόν Χριστό γιά νά τόν ἀκολουθήσει ὡς μαθητής του.

Ἦταν τελῶνης ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, δηλαδή, φοροεισπράκτορας, καί τόν συνόδευε, ὅπως καί τούς ἄλλους συναδέλφους του, ἡ κακή φήμη ὅτι ἀδικοῦν καί ἐκμεταλλεύονται τούς ἀνθρώπους.

Ὅμως ὁ Χριστός δέν ἐνδιαφέρεται γιά ὅσα λένε καί διαδίδουν οἱ ἄνθρωποι γιά τούς συνανθρώπους τους, οὔτε κρίνει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἐντύπωση πού δίδουν ἐξωτερικά. Ὁ Χριστός «ἐτάζει νεφροῦς καί καρδίας καί τά κρυπτά τῶν ἀνθρώπων» καί ἐνδιαφέρεται γιά τή διάθεση τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό καί ὅταν πλησίασε τόν Ματθαῖο στό τελώνιο καί τόν κάλεσε νά τόν ἀκολουθήσει, δέν σκέφθηκε τί θά ποῦν οἱ ἄνθρωποι ἢ πῶς θά ἀντιδράσουν οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι.

Ἐκεῖνος γνώριζε τήν ἀγαθή διάθεσή του καί γι' αὐτό τοῦ ἀπηύθυνε τήν πρόσκληση, τήν ὁποία ὁ Ματθαῖος ἀποδέχθηκε ἀμέσως καί τόν ἀκολούθησε καί ἐγινε ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής του.

Ἀντίθετα, οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι πού εἶδαν τόν Χριστό νά καλεῖ ἕναν τελῶνη νά τόν ἀκολουθήσει καί στή συνέχεια νά τόν ἐπισκέπτεται στό σπίτι του καί νά συναναστρέφεται καί μέ ἄλλους τελῶνες, δυσανασχέτησαν καί ρωτοῦσαν τούς μαθητές τοῦ Κυρίου γιατί ὁ διδάσκαλός τους συνέτρωγε μέ τελῶνες καί ἀμαρτωλούς.

Ἀντί, δηλαδή, νά ἀσχολοῦνται μέ τόν ἑαυτό τους, ἀσχολοῦντο καί κατέκριναν τούς ἄλλους, καί κατέκριναν καί τόν ἴδιο τόν Χριστό γιατί συναναστρεφόταν μέ ἀμαρτωλούς καί τελῶνες, χωρίς νά θέλουν νά ἀντιληφθοῦν τό νόημα τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κυρίου ὅτι οἱ ἀσθενεῖς ἔχουν ἀνάγκη ἱατροῦ καί ὄχι οἱ ὑγιεῖς.

Τό παράδειγμα ὅμως τῶν Γραμματέων καί τῶν Φαρισαίων τό ἀκολουθοῦμε ὅμως δυστυχῶς καί ἐμεῖς συχνά, ἀδελφοί μου. Ἀσχολούμεθα μέ τούς ἀνθρώπους γύρω μας, μέ τήν πνευματική τους κατάσταση καί τή συμπεριφορά τους, καί δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού τούς κρίνουμε καί τούς κατακρίνουμε γιά αὐτή, δείχνοντας ὅτι εἴμαστε βέβαιοι γιά τήν εὐσέβεια τῆ δικῆς μας καί γιά τήν ἀρετή μας καί θεωρώντας ὅτι ἔχουμε τό δικαίωμα νά κρίνουμε τούς ἄλλους.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, τίποτε δέν εἶναι πιό ἐπικίνδυνο ἀπό αὐτό. Διότι ὁποῖος δικαιώνει μόνος του τόν ἑαυτό του καί δέν συναισθάνεται τίς ἀδυναμίες του καί τίς προσωπικές του πτώσεις, ὥστε νά μετανοήσει καί νά τίς διορθώσει, αὐτός, ὅπως λένε οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, κινδυνεύει νά στερηθεῖ τή σωτηρία, τήν ὁποία μπορεῖ νά ἀπολαύσουν ἐκεῖνοι τούς ὁποίους κατέκρινε καί ἀδικοῦσε.

Καί τό βλέπουμε καθαρά αὐτό μέσα στό Εὐαγγέλιο. Τό βλέπουμε στό παράδειγμα τοῦ ἐορταζομένου σήμερα ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, πού ἀπό τελῶνης, πού ἀπό ἀμαρτωλός, ὅπως τόν εἶχε ὁ κόσμος, γίνεται ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ καί ἅγιος, γιατί ἡ ὁποιαδήποτε προηγούμενη ζωή του δέν ἐμπόδισε τή θέλησή του νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό, ἀφήνοντας γιά χάρη του τά πάντα.

Αὐτός εἶναι μάλιστα ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές δέν διστάζουν νά ἀναφερθοῦν σ' αὐτές τίς ἀσυνήθιστες γιά τά ἀνθρώπινα μέτρα προσκλήσεις τοῦ Ἰησοῦ σέ τελῶνες καί ἀμαρτωλούς καί τή συναναστροφή μαζί τους. Γιατί γιά τόν Χριστό αὐτό πού ἔχει σημασία εἶναι ἡ θέλησή μας νά

τόν ακολουθήσουμε. Γι' αυτό και αναφέρει ἄλλοις ὅτι οἱ πόρνες καί οἱ τελῶνες καί οἱ μοιχοί θά εἰσέλθουν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅχι γιατί εἶναι τέτοιοι, ἀλλά γιατί μετανόησαν. Ἐνῶ αὐτοί πού πιστεύουν ὅτι εἶναι σωστοί, ὅτι εἶναι καλοί, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, αὐτοί θά μείνουν ἐκτός τοῦ νυμφῶνος, ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Καί ὅταν ἐμεῖς προσφέρουμε στόν Χριστό τή θέλησή μας, ὅταν ἐμεῖς τοῦ προσφέρουμε τήν ἀποφασιστικότητά μας νά βαδίσουμε μαζί του τόν δρόμο τῆς ζωῆς μας, τότε ὁ Χριστός φροντίζει γιά ὅλα τά ἄλλα. Φροντίζει μέ τή χάρη του νά μεταποιήσῃ τήν ὑπαρξή μας καί νά τήν ἐξαγιάσῃ, ὅπως ἔκανε μέ τόν ἀπόστολο καί εὐαγγελιστή Ματθαῖο, ἀλλά καί μέ ἕνα ἄλλο τελῶνη, τόν ὁποῖο γνωρίζουμε, τόν τελῶνη Ζακχαῖο καί μέ πολλούς ἄλλους οἱ ὁποῖοι κάποια στιγμή τῆς ζωῆς ἀποφάσισαν νά δεχθῶν τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ καί τόν ἀκολουθήσουν καί ἔγιναν μέ τόν ἀγῶνα τους καί μέ τή χάρη του ἅγιοι, σέ ἀντίθεση μάλιστα μέ κάποιους ἄλλους οἱ ὁποῖοι, ἂν καί θά περίμενε κανεῖς νά ἀκολουθήσουν μέ χαρά τόν Χριστό καί νά κερδίσουν κοντά του τή σωτηρία, παρέμειναν τελικά μακριά του, κρίνοντας καί κατακρίνοντας τούς συνανθρώπους τους.

Ἀδελφοί μου, ἄς μὴν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασυρθεῖ ἀπό τίς κρίσεις μας γιά τούς ἄλλους ἀδελφούς μας, ἀλλά ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου πού τιμοῦμε σήμερα. Ἄς ἀκούσουμε καί ἄς ἀποδεχθῶμε τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ καί ἄς ἐμπιστευθῶμε στή δική του ἀγάπη καί στό δικό του ἔλεος τή σωτηρία μας. Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μέ τή χάρη του δέν θά ἀποτύχουμε, διότι αὐτοί οἱ ὁποῖοι παραδίδουν τόν ἑαυτό τους στόν Κύριο, Ἐκεῖνος τούς ἐλεεῖ. Τί λέγει ὁ Δαβίδ: «τό ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου». Δέν εἶναι ἐκ τῶν πράξεών μας ἡ σωτηρία. Ἐμεῖς θά προσπαθοῦμε, ἀλλά εἶναι τό ἔλεος τοῦ Κυρίου πού μᾶς σώζει. Ἔτσι ἐσώθησαν καί ὅλοι οἱ ἅγιοι καί οἱ ἀπόστολοι. Ἔχουμε ἀποστόλους πού ἀρνήθηκαν τόν Χριστό, ὅπως ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἀλλά μετανόησε, καί ὁ Χριστός τόν βοήθησε καί τόν ἔσωσε. Ἔτσι καί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς. Ὅταν μετανοεῖ γιά τίς πράξεις του, ὅταν ἀκολουθεῖ τόν Χριστό, ὁ Χριστός εἶναι πρόθυμος νά τόν ἐλεήσει καί νά τόν βάλῃ στά δεξιὰ του